

שירים לזכרם

יום הדיכרון לחללי מערכות ישראל וחללי פעולות האיבה

”לילה טוב שון”

את השיר הלחין חנן בן ארי במסגרת הפרוייקט ”יצירת חיי”- פרוייקט להנצחת הנופלים. את מילות השיר, ביסס על מכתביו של סמל שון מונדשיין ז”ל למשפחתו לפני היציאה לעזה במהלך מבצע ”צוק איתן”. שון, אשר היה לוחם בחטיבת גולני, נפל בקרב בשכונת שוג’אעייה ביום כ”ב בתמוז תשע”ד (20.7.2014), כאשר הנגמ”ש שבו היה נפגע מטיל האוייב. יחד איתו, נפלו ששת חבריו לצוות הנגמ”ש. שון היה בן 19 לנופלו.

לילה טוב שון | סמל שון מונדשיין ז”ל | חנן בן ארי

שחף, שירלי

ולכל הקרובים והחברים

אני אוהב אתכם!

אני אתגעגע אליכם

ומקווה שלא תתגעגעו אליי

כי אני שמח

שנפלה בחלקי הזכות

ליפול למען המדינה שלי

אני אוהב אותה

אוהב אותה

אוהב אותה

אז אם אתם קוראים את המכתבים

כנראה שהלכתי לישון...

לילה טוב

שון.

אמא

אני אוהב אותך באמת!

היית האמא הכי מדהימה בעולם

יותר ממה שאפשר לבקש

לא רציתי להדאיג אותך

מהכניסה לעזה או משהו

בבקשה תהיי חזקה בשבילי

ואם יקרה לי משהו תחייכי בגאווה

אני אוהב אותך

אוהב אותך

אוהב אותך

אבא

היית אבא נפלא באמת!

אבא גבר גבר

למרות שרבנו בחודש האחרון

אל תייחס לזה משמעות

אני אוהב אותך

אוהב אותך

אוהב אותך

אהבת אמת

"אמא, אבא וכל השאר"

את השיר ביצע הפרוייקט של עידן רייכל יחד עם עידן רפאל חביב והוא יצא במסגרת פרוייקט "עוד מעט נהפוך לשיר". בפרויקט הולחנו שירים, מכתבים וחומרים אשר כתבו חללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה על ידי אמנים ישראלים. את מילות השיר "אמא, אבא וכל השאר" כתב סמל ראובן פוליטי ז"ל, אשר לחם ביחידת "אגוז" ונפל במלחמת יום הכיפורים, בכ"ד בתשרי תשל"ד (22.10.1973).
בן 19 היה בנופלו.

אמא, אבא וכל השאר | סמל ראובן פוליטי ז"ל | עידן רייכל

וכחול שמים כאילו משתהה והוא ממתין
ולא נוגע, הוא לא נוגע באופק השחור
ביניהם חלל, שום קשר וכל השאר
וזוה קשה מאוד אך אני נשאר
יש כאן גדר תיל ואחריה חרב שלופה
אמא, אבא וכל השא
לא גיבורים אנחנו כי מלאכתנו שחורה
תשקע השמש, תבוא העלטה
ואז ננום בבגדנו במיטה
כן אמא, זה חשוב, זה קשה וזה נורא
וכשהלילה תם והשמש מאירה
התדעי אמא מה לעינינו נראה?

וכשהלילה תם והשמש מאירה
התדעי אמא מה לעינינו נראה?
עצים סביב, רמי צמרת אך חרוכי גזע
בתים גדולים סביב אך הרוסים הם דהויי צבע
מהלך על הריסות אני, אמא
ותאמיני לי אין כאן שום אגס ואין כאן פרח
לא גיבורים אנחנו כי מלאכתנו שחורה
תשקע השמש, תבוא העלטה
ואז ננום בבגדנו במיטה
כן אמא, זה חשוב, זה קשה וזה נורא
בחיי שזה קשה אך אני נשאר
אפורה האדמה ושחור האופק

"בלדה לחובש"

השיר בלדה לחובש שנכתב על ידי דן אלמגור אינו מספר את סיפורו של חייל מסויים. כאשר הושמע השיר אחרי מלחמת ששת הימים הוא נתפס בעיני רבים באותה תקופה כמייצג של הנעלה שברוח הגבורה של החייל הישראלי.

בלדה לחובש | דן אלמגור | אפי נצר

עזוב, זה לא נורא - ענה לו החובש.
האש כבדה, כבדה! קשה, קשה לנוע.
רק לא להתיימש, רק לא להתיימש,
אזכור אותך תמיד - נשבע אז הפצוע.
רק לא ליפול - מילמל אז החובש.
שלך עד יום מותך - נשבע אז הפצוע.
היום הוא יום מותי - ענה לו החובש.
פתאום ענן אבק, פתאום עלתה הרוח,
וצל על הקרקע, והוא קרב, רועש.
ניצלנו! הם באים! - ייבב אז הפצוע,
אך לא שמע מילה מן החובש.
אחי, אחי שלי! - ייבב אז הפצוע.
מעבר לנהר הגומא מרשרש,
אחי, אחי שלי
אחי, אחי שלי
אחי!!!

הם התקדמו לאט. הכל היה רגוע.
מנגד הנהר וגומא מרשרש
פתאום רעם ברק, אחד צעק: פצוע!
אני כבר בא - ענה לו החובש.
עלינו על מוקש! - צעק אז הפצוע,
אני כאן, לצידך - ענה לו החובש.
ברד של אש ניתך, ברד כבד קטוע,
מעבר לנהר, לגומא הרוחש.
השאירו אותי כאן - ביקש אז הפצוע,
עזוב שטויות - ענה לו החובש.
תציל את עצמך - ביקש אז הפצוע.
אני נשאר איתך - ענה לו החובש.
והם נותרו שניהם, והשדה פתוח.
והם נותרו שניהם, והם גלויים לאש.
אנחנו אבודים - מילמל אז הפצוע,
אחוז בי טוב - ענה לו החובש.
נפצעת גם אתה - מילמל אז הפצוע

"הרעות"

השיר נכתב על ידי חיים גורי בשלהי מלחמת העצמאות והוא עוסק בזכרון הנופלים הישראלים במלחמה על הקמת המדינה. השיר מייצג את האידיאלים החברתיים של תקופת תש"ח - ההקרבה למען המולדת, הדאגה של הפרט לכלל, אחוות הלוחמים ובעיקר את זכרם וקדושתם של הנופלים.

הרעות | חיים גורי | סשה ארגוב

את נותרת בהירה ודולקת
הרעות כנערייך כולם
שוב בשמך נחייך ונלכה
כי רעים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לזכר
אך נזכור את כולם
את יפי הבלורית והתואר
כי רעות שכזאת לעולם
לא תיתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
את תשובי בינינו לפרוח
אך נזכור את כולם
את יפי הבלורית והתואר
כי רעות שכזאת לעולם
לא תיתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
את תשובי בינינו לפרוח

על הנגב יורד ליל הסתיו
ומצית כוכבים חרש חרש
עת הרוח עובר על הסף
עננים מהלכים על הדרך
כבר שנה לא הרגשנו כמעט
איך עברו הזמנים בשדותינו
כבר שנה ונותרנו מעט
מה רבים שאינם כבר בינינו
אך נזכור את כולם
את יפי הבלורית והתואר
כי רעות שכזאת לעולם
לא תיתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
את תשובי בינינו לפרוח
הרעות נשאנוך בלי מילים
אפורה עקשנית ושותקת
מלילות האימה הגדולים

”גבעת התחמושת”

השיר, שנכתב על ידי יורם טהרלב ז”ל, הינו שיר המנציח את הקרב המפורסם על גבעת התחמושת בירושלים במלחמת ששת הימים. בתוך השיר ציטוטים של חיילים אשר לחמו באותו הקרב, לכן, השיר משמש מעין סיפור עלילתי לקרב, מדגיש את עוז רוחם של הלוחמים ומעצים את הערכים אשר דגלו בהם.

גבעת התחמושת | יורם טהרלב | יאיר רוזנבלום

חצי פלוגה שכבה בדם
אך אנו כבר היינו שם
בגבעת התחמושת.

בין הגדרות והמוקשים
השארנו רק את החובשים
ורצנו אבודי חושים
אל גבעת התחמושת.

באותו רגע נזרק רימון מבחוץ. בנס לא
נפגענו.

חששתי שהירדנים יזרקו רימונים נוספים.
מישהו היה צריך לעלות למעלה ולהשגיח.
לא היה לי זמן לשאול מי מתנדב, שלחתי
את איתן.

איתן לא היסס לרגע, עלה למעלה והתחיל
להפעיל את המקלעון.

לפעמים היה עובר אותי והייתי צריך
לצעוק לו שיישאר בקו שלי.

ככה עברנו איזה שלושים מטר.

איתן היה מחפה מלמעלה ואנחנו טיהרנו
את הבונקרים מבפנים,

עד שנפגע בראשו ונפל פנימה.

היה אז בוקר היום השני למלחמה
בירושלים.

האופק החוויר במזרח, היינו בעיצומו של
הקרב על גבעת התחמושת.

לחמנו שם מזה שלוש שעות.

התנהל קרב עקשני, קטלני, הירדנים
נלחמו בעקשנות.

זה היה יעד מבוצר בצורה בלתי רגילה.
בשלב מסוים של הלחימה נשארו לידי
ארבעה חיילים בלבד.

עלינו משם בכח של שתי פלוגות.

לא ידעתי היכן האחרים, כיוון שהקשר
עם דודיק המ”פ ניתק עוד בתחילת הקרב.
באותו רגע חשבתי שכולם נהרגו.

בשתיים, שתיים ושלושים

נכנסו דרך הטרשים

לשדה האש והמוקשים

של גבעת התחמושת.

מול בונקרים מבוצרים

ומרגמות מאה עשרים

מאה וכמה בחורים

על גבעת התחמושת.

עמוד השחר עוד לא קם

גבעת התחמושת | יורם טהרלב | יאיר רוזנבלום

כך ירו צרור, אחר כך נחו.
אז בין צרור לרימון, הייתי ניגש לפתח
הבונקר שלהם ושם את חומר הנפץ.
הפעלתי את חומר הנפץ והתרחקתי כמה
שיכולתי.

היו לי ארבעה מטר לתמרן, כי גם מאחורי
היו לגיונרים.

אני לא יודע למה קיבלתי צל"ש, בסך הכל
רציתי להגיע הביתה בשלום.

בשבע, שבע ועשרים
אל בית הספר לשוטרים
אספו את כל הנשאים
מגבעת התחמושת.

עשן עלה מן הגבעה
השמש במזרח גבהה
חזרנו אל העיר שבעה
מגבעת התחמושת.

חזרנו אל העיר שבעה
עשן עלה מן הגבעה
השמש במזרח גבהה
על גבעת התחמושת.

על בונקרים מבוצרים
ועל אחינו הגברים
שנשאו שם בני עשרים
על גבעת התחמושת.

ירדנו אל התעלות
אל הכוכים והמסילות
ואל המוות במחילות
של גבעת התחמושת.
ואיש אי אנה לא שאל
מי שהלך ראשון נפל
צריך היה הרבה מזל
על גבעת התחמושת.
מי שנפל נסחב אחור
שלא יפריע לעבור
עד שנפל הבא בתור
על גבעת התחמושת.
אולי היינו אריות
אך מי שעוד רצה לחיות
אסור היה לו להיות
על גבעת התחמושת.

החלטנו לנסות לפוצץ את הבונקר שלהם
בבזוקה.

הבזוקה עשתה כמה שריטות לבטון.
החלטנו לנסות בחומר נפץ. חיכיתי
מעליהם עד שחזר הבחור עם חומר
הנפץ.

הוא היה זורק לי חבילות חבילות, ואני
הייתי מניח את החבילות אחת אחת בפתח
הבונקר שלהם.

להם היתה שיטה: קודם זרקו רימון, אחר

המכתב האחרון

השיר, שהלחין וביצע עידן עמדי, יצא לאור במסגרת פרויקט בשם "עוד מעט נהפוך לשיר". בפרויקט הולחנו שירים, מכתבים וחומרים אשר כתבו חללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה על ידי אמנים ישראלים.

מילות השיר הינן קטעים מתוך מכתבים אשר כתב סמ"ר משה אוחיון ז"ל לחברתו. לאחר נופלו, הביאה את המכתבים אל משפחתו ומאותם המכתבים, הורכב השיר. משה שירת כלוחם ומש"ק מרגמות בפלוגת החבלה וההנדסה של חטיבת גולני. בתפקידו האחרון שירת כמפקד עמדת המרגמות במוצב ריחן. הוא נהרג בכ"ד בשבט תשנ"ה (25.1.1995) בתאונה מבצעית במהלך קרב, כאשר פגז התפוצץ בקנה המרגמה וגרם למותו של משה. בן 20 היה בנופלו.

המכתב האחרון | סמ"ר משה אוחיון ז"ל | עידן עמדי

אהובה, ביקשת שאקדיש לך שיר

אולי רק פזמון

לא מוכשר עד כדי כך

מקווה שאהבת את הניסיון

אל תבכי בגללי

אני כאן מחייך מרצון

תשמרי על עצמך בשבילי

תשמרי על ירון

היום לאבא יש יומולדת

תמסרי לו שאוהב המון

שלך משה, הבן האבוד

היום לאבא יש יומולדת

תמסרי לו שאוהב המון

שלך משה הבן

האבוד בלבנון

אהובה, ביקשת שאקדיש לך שיר

אולי רק פזמון

לא מוכשר עד כדי כך

מקווה שאהבת את הניסיון

אהובה, איך השלג צנח כאן הלילה

רומנטי מאוד

כמה פתיתים לך רציתי לשלוח

במכתב האחרון

אל תבכי בגללי

אני כאן מחייך מרצון

תשמרי על עצמך בשבילי

תשמרי על ירון

היום לאבא יש יומולדת

תמסרי לו שאוהב המון

שלך משה,

הבן האבוד בלבנון

”כאב של לוחמים”

את השיר כתב והלחין עידן עמדי. את מילות השיר כתב כשהיה עוד בשירותו הצבאי. עמדי היה לוחם בחיל ההנדסה הקרבית וביום אחד כשהיה בביתו, שפך את ליבו על הדף, כאילו סיפר לחברתו, אשר נפרד ממנה באותה התקופה- על חוויתו האישית בצבא.

כאב של לוחמים | עידן עמדי

אני מזמן כבר לא אני
תמונות רצות מאותו לילה
דמעות, כאב של לוחמים

זה ערב ראשון שאת שם,
שוכב וחושב, לא נרדם
השקט לאט מתנגן
מקדיש לך עכשיו שיר בלי שם
שיר בלי שם

ואת, את לא יודעת כמה...
זה ערב ראשון של לבד,
יושב וכותב לך...

ערב ראשון של לבד,
יושב וכותב לך מכתב
על כל הדברים שהיו
כל מה שקרה בדיוק

אותיות מופיעות על הקיר
אני הפחד נעים להכיר
הדמויות אוהבות לשחק
זזות כאן בבית הריק, הריק

ואת, את לא יודעת כמה
ממך ניסיתי להסתיר
את כל הסיוטים בלילה
צרחות ודם על המדים
את לא מבינה כבר למה

"מליון כוכבים"

את השיר כתב והלחין יפתח קרזנר לזכר חברו הטייס, סרן תם פרקש. תום נפל נפל בהתרסקות מסוקו בקרב בגבול הצפון במלחמת לבנון השנייה בכ"ח בתמוז תשס"ו (24.7.2006). בן עשרים ושלוש בנפלו. את השיר "מליון כוכבים ביצעה אחותו של תום- עמית פרקש.

מליון כוכבים | יפתח קרזנר

אני רציתי לשיר
אתה הרמת גיטרה
מלאך מנגן לי עכשיו
אז איתך אני שרה
מיליון כוכבים בשמיים

תופסים את הצבע שלך בעיניים
רציתי לשיר לך, לומר לך שלום
רציתי שניה אחת לומר לך שלום
תן רק עוד שניה אחת לומר לך שלום

רצית לעוף, רצית כבר הלאה
עם חצי חיוך עלית למעלה
מיליון כוכבים בשמיים
תופסים את הצבע שלך בעיניים
תן רק עוד שניה אחת לומר לך שלום

רצית לעוף, הלכת רחוק מדי
בתוך הטירוף אין מי שישמור עלי
מיליון כוכבים בשמיים
תופסים את הצבע שלך בעיניים
רציתי שניה אחת לומר לך שלום

"אנחנו שנינו מאותו הכפר"

נעמי שמר כתבה את השיר בשנת 1966 על אודות חברותם של זאב (זאבל'ה) עמית (סלוצקי) ויוסף (יוספליה) רגב (גרבר), כששניהם עוד היו בחיים. השיר פורסם לראשונה בספרה "כל השירים" שראה אור בשנת 1967, ולאחר מכן פורסם בביצוע של להקת פיקוד המרכז. במלחמת יום הכיפורים התנדב זאב (זאבל'ה) עמית (סלוצקי) לשירות פעיל. זאב נפגע ונהרג בהפגזה סמוך לתעלת סואץ ביום כ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973), בן 46 במוותו. וכך הפך השיר, המתאר את מותו של אחד החברים, לנבואי.

אנחנו שנינו מאותו הכפר | נעמי שמר

ברחנו אל אותם המקומות
לחמנו בשלוש המלחמות
זחלנו על קוצים ועל דרדר
אבל שבנו יחד אל הכפר

ובלילות שישי...

אני זוכר בקרב שלא נגמר
פתאום ראיתי איך אתה נשבר
וכשעלה השחר מן ההר
אז אותך הבאתי אל הכפר

אתה רואה - אנחנו כאן בכפר
כמעט הכל נשאר אותו הדבר
בתוך שדה ירוק אני עובר
ואתה מעבר לגדר

אנחנו שנינו מאותו הכפר
אותה קומה, אותה בלורית שיער
אותו חיתוך דיבור מה יש לומר
הן אנחנו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר
שדה ירוק חצינו עד צוואר
בערב שבנו יחד לכיכר
כי אנחנו מאותו הכפר

ובלילות שישי

כשרוח חרישי

בצמרות שחורות עובר

אז אני אותך זוכר

תמיד בפרדסים ובשדרות
אהבנו את אותן הנערות
אבל תמיד אמרנו - אין דבר
זה הכל נשאר בתוך הכפר

”הנסיך הקטן”

השיר ”הנסיך הקטן” נכתב על ידי יהונתן גפן ומספר על חייל שכינויו היה ”ציפציף” עקב מראהו הצנום וגובהו הנמוך, ששירת לצד יהונתן גפן ונפל באחד מאימוני הקיץ החטיבתיים. שם השיר, ואזכורים ממנו- מתחברים אל הספר ”הנסיך הקטן”.

הנסיך הקטן | יהונתן גפן | שם טוב לוי

שפניו שוחקות ושיער לו זהב
תדעו שזה הוא, והושיטו לו יד
ולטפו את אבק המדבר מעיניו

ואז תעשו עימי חסד קטן
כיתבו נא מהר לכל אימותינו
שירווח להן קצת ויפוג צערן
הנסיך הקטן חזר אלינו

הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח
וכל שושניו הן קוצים כעת
וליבו הקטן קפא כקרח

פגשתי אותו בלב המדבר

פגשתי אותו בלב המדבר
יפה שקיעת שמש ללב עצוב
ציירתי לו עץ וכבשה על נייר
והוא הבטיח לי שישוב

הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח
וכל שושניו הן קוצים כעת
וליבו הקטן קפא כקרח

ואם אי פעם תגיעו לכאן
תדעו שכאן הוא חרש צנח
וקול הנפילה מעולם לא נשמע
בגלל החול הרך

והיה אם יופיע שם ילד אחד

"חורף 73"

השיר נכתב בידי שמואל הספרי, הולחן על ידי אורי וידיסלבסקי ועובד על ידי ירון בכר ומסמל מונולוג של הילדים שנולדו לאחר מלחמת יום הכיפורים. הילדים מספרים על יונת השלום שהובטחה להם כשהיו קטנים, אך כשהגיעה שעתם, התגייסו גם הם, ונאלצו להלחם. הספרי, אשר היה חייל במלחמת יום הכיפורים ואיבד בה את חברו הטוב יורם וייס, כתב את השיר בשנת 1994.

חורף 73 | שמואל הספרי | אורי וידיסלבסקי

אנחנו הילדים של חורף שנת שבעים ושלוש
חלמתם אותנו לראשונה עם שחר, בתום הקרבות
הייתם גברים עייפים שהודו למזלם הטוב
הייתן נשים צעירות מודאגות ורציתן כל כך לאהוב
וכשהריתם אותנו באהבה בחורף שבעים ושלוש
רציתם למלא בגופכם את מה שחיסרה המלחמה.

כשנולדנו היתה הארץ פצועה ועצובה
הבטתם בנו, חיבקתם אותנו, ניסיתם למצוא נחמה
כשנולדנו ברכו הזקנים בעיניים דומעות
אמרו הילדים האלה הלואי לא ילכו אל הצבא
ופניכם בתצלום הישן מוכיחות שדיברתם מכל הלב
כשהבטתם לעשות בשבילנו הכל להפוך אויב לאוהב.

הבטתם יונה
עלה של זית
הבטתם שלום בבית
הבטתם אביב ופריחות
הבטתם לקיים הבטחות
הבטתם יונה

אנחנו הילדים של חורף שנת שבעים ושלוש
גדלנו, אנחנו עכשיו בצבא עם הנשק, קסדה על הראש
גם אנחנו יודעים לעשות אהבה, צוחקים ויודעים לבכות
גם אנחנו גברים, גם אנחנו נשים, גם אנחנו חולמים תינוקות
ולכן לא נלחץ, ולכן לא נדרוש, ולכן לא נאיים
כשהיינו קטנים אמרתם: הבטחות צריך לקיים
אם דרוש לכם כח ניתן, לא נחסוך, רק רצינו ללחוש
אנחנו הילדים של החורף ההוא שנת שבעים ושלוש

הבטתם יונה...

"מה אברך"

את השיר כתבה רחל שפירא והלחין יאיר רוזנבלום. השיר הינו שיר הספד המספר על אלדד (דדי) קרוק- בן כיתתה מהקיבוץ. אלדד לחם במלחמת ששת הימים בקרב בשכונת שופאט בירושלים וביום השני של המלחמה, כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפצע ונהרג. בן 22 היה בנופלו.

מה אברך | רחל שפירא | יאיר רוזנבלום

וברך כי ידיו הלמודות בפרחים
יצלחו גם ללמוד את עוצמת הפלדה
ורגליו הרוקדות את מסע הדרכים
ושפתיו השרות את מקצב הפקודה.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הגבר? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הגבר? שאל המלאך.

נתתי לו כל שאפשר לי לתת
שיר, וחיוך, ורגליים לרקוד
ויד מעודנת, ולב מרטט
ומה אברך לך עוד?

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך.

הנער הזה - עכשיו הוא מלאך.
לא עוד יברכוהו, לא עוד יבורך.
אלוהים, אלוהים, אלוהים
לו אך ברכת לו - חיים.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? שאל המלאך.

וברך לו חיוך שכמוהו כאור
וברך לו עיניים גדולות ורואות
לתפוס בן כל פרח וחי וציפור
ולב להרגיש בו את כל המראות.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הנער? שאל המלאך.

וברך לו רגליים לרקוד עד אין סוף
ונפש לזכור בה את כל הלחנים
ויד האוספת צדפים עלי חוף
ואוזן קשובה לגדולים וקטנים.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה העלם? שאל המלאך.
מה אברך לו, במה יבורך?
זה העלם? שאל המלאך.

”קצר פה כל כך האביב”

השיר נכתב על ידי הסופר דויד גרוסמן והולחן על ידי יהודה פוליקר. גרוסמן כתב את שיר זה על בנו, סמ”ר אורי גרוסמן ז”ל, שנפל במלחמת לבנון השנייה, ביום י”ח באב תשס”ו (12.08.2006) בן 21 בנופלו. למרות הנסיבות הקשות, דוד גרוסמן אמר שבעיניו זהו שיר על מלאות החיים, על הצמיחה והלבלוב שבהם ועל האובדן.

קצר פה כל כך האביב | דוד גרוסמן | יהודה פוליקר

כבר כתוב בעלי ניצניו,
אבל הוא מסתחרר
כפרפר במעופו,
וכמוהו-נצחי בעיניו.

קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
אך התחיל ללבלב -
רק ניתן לי ותכף נלקח.

ואת ואני היודעים
ונורא הדבר שרק הוא לא -
עד כמה קצרים החיים,
החיים הקצרים שניתנו לו.

נדיב ונסער ומכאיב
קצר פה כל כך
האביב.

יש רגע קצר בין אדר לניסן
שהטבע צוהל בכל פה
הוא שופע חיים
שיכור ומבושם -
איך שיופי יכול לרפא!

נסער ומשולהב ומתיז
ניצוצות -
אך עוד רגע ייבול ויצהיב
כי הנה בשוליו כבר הקיץ ניצת -
קצר פה כל כך האביב.

קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
אך התחיל ללבלב -
רק ניתן לי ותכף נלקח.

אביב עול-ימים וסוער
וסופו-

אחי הצעיר יהודה

אחי הצעיר יהודה הוא שיר שכתב אהוד מנור לזכר אחיו יהודה וינר. יהודה וינר התגייס לחיל השריון ונפל במהלך משמרת ההתשה, ביום ט"ו באלול תשכ"ח (08.09.1968). בן 19 בנופלו. בשיר מנסה המשורר לנהל דיאלוג עם האח המת, דיאלוג שכמובן אינו אפשרי. כל בית בשיר נפתח בשאלות רטוריות: "האם אתה שומע?", "האם אתה יודע?" - שאלות שאין להן מענה. לאחר שאלות אלה מספר המשורר כיצד מנסים החיים להמשיך, לכאורה במלוא עוצמתם, על אף השכול הכבד.

אחי הצעיר יהודה | אהוד מנור | יוחנן זראי

שוב מתעמלים על המגרש.

רוחות ערבית

מייללות על המרפסת

את כל שירי הסתיו,

ואמא מחכה בסתר,

שאולי עוד יגיע מכתב.

אחי הצעיר יהודה

האם אתה שומע?

האם אתה יודע?

כל חבריך הטובים

נושאים דמותך עמם,

ובכל הטנקים על קווי הגבול

אתה נמצא איתם

אחי הטוב,

אני זוכר את שתי עיניך,

והן פותרות חידה.

ובני הרך יפה כמוך

בשמך לו אקרא - יהודה.

אחי הצעיר יהודה,

האם אתה שומע?

האם אתה יודע?

השמש עוד עולה כל בוקר

ואורה לבן,

ולעת ערב רוח מפזרת

את עלי הגן.

הגשם הראשון

ירד לפני יומיים,

בערב יום שלישי,

ושוב אפשר לראות שמיים

בשלולית על הכביש הראשי.

אחי הצעיר יהודה

האם אתה שומע?

האם אתה יודע?

בגן הילדים שלך

לומדים כבר שיר חדש,

ובתיכון התלמידים

עכשיו טוב

השיר נכתב על ידי גלעד שגב כתב את השיר לזכר אחיו סרן שרון שגב ז"ל, שנפל בעת מילוי תפקידו ביום י"ד בסיוון תשמ"ד (14.6.1984), בן 21 שנים היה במותו. השיר "עכשיו טוב" מספר על יום שבו בילו שני האחים יחד, שבועות ספורים לפני מותו של שרון.

עכשיו טוב | גלעד שגב

כבר נהיה מאוחר אחרי שבע ושלושים
אני לבד בחוץ מחשיך
ממש לפני שאני עף מהפסים
הרגשתי שאנחנו מתקרבים

עם היד באוויר ציירתי את החוף
רוח ים שני אחים כותבים שמות בחול
מתחברים לגלים ולא רואים ת'סוף

עכשיו טוב
עכשיו טוב...

עם היד באוויר ציירתי את החוף
רוח ים שני אחים יושבים קרוב בחול
מתחברים לגלים ולא רואים את הסוף

עכשיו טוב
עכשיו טוב...

בין שברי הימים הגעתי אל החוף
שם אתה אמיתי וכל השאר כבר לא
מתחברים לגלים ולא רואים ת'סוף

עכשיו טוב
עכשיו טוב...

בדיוק כשאני מאבד עניין
נזכרתי איך אמרת בוא ניסע והשארנו
בלאגן
כן...

אני מאחורה עם כובע מצחיה
ואתה מתופף על ההגה תוך כדי הנסיעה
כן...

הזמן עצר מאז לשבע עשרה שנים
אני לבד בחוץ מחשיך
ממש לפני שאני יורד מהפסים
הרגשתי שאנחנו מתקרבים

עם היד באוויר ציירתי את החוף
רוח ים שני אחים כותבים שמות בחול
מתחברים לגלים ולא רואים ת'סוף

עכשיו טוב
עכשיו טוב...

בדיוק שאני מאבד תקווה
נזכרתי איך הגעת וידעת להוציא אותי
בזמן
כן...
חצר בית ספר בהפסקה
אתה מחייך הגעת ישר מהצבא
כן...